

Isus și când văd suferințele Lui... Când știu ce mult mă iubește.... că și-a dat viața pentru mine, îmi dau seama că toată suferința mea, toate greutățile mele se transformă în nori de praf... trecători.... Văd exemplul Lui de dragoste.... dăruire... și mă rog... Îi mulțumesc pentru toată viața mea și dispăre orice sentiment de nemulțumire. Îl slăvesc, mă întorc ușurată... și mă gândesc că pot să-mi port crucea și „pot totul în Cristos care mă întărește.”

Eli Vărtaci

Eu sunt cu tine...

Trăim într-o lume a nesiguranței, a îngrijorării, a durerilor de tot felul, a superficialității și a urii. Cel rău e la lucru și așteaptă momentul să intervină prin fel de fel de încercări, care ne fac să ne întrebăm și să nu înțelegem de ce ni se întâmplă tocmai nouă?

Pentru mine versetul din Isaia 41:10 este o mare realitate și o încredere deplină în Dumnezeu. „nu te teme, căci Eu sunt cu tine...” Privesc în urmă în viața mea și îmi dau seama că Dumnezeu a fost credincios promisiunilor sale. Din fragedă copilărie, El a vegheat asupra mea, chiar și atunci când nu l-am ascultat. El mi-a dat siguranță când îngrijorările mă copleșiseră, El m-a întărit când nu mai speram că pot să merg singură pe drum dar m-a întărit. Știu că El mă sprijinește cu dreapta Lui biruitoare și mi-a dat putere să merg mai departe cu speranță și încredere deplină în

promisiunile Sale.

Sunt binecuvântată să-L am pe El ca Tată și sunt mulțumitoare pentru că El mă ține în dragostea Lui și-mi poartă de grijă. Știu că mă iubește și-i pasă de mine. nu voi putea niciodată să-i mulțumesc îndeajuns pentru dragostea, bunătatea, răbdarea și grija părintească cu care mă înconjoară în fiecare zi din viața mea. Ce-mi rămâne de făcut mie ca și copil al Lui? Ps.119:40 Iată doresc să împlinesc poruncile Tale, fă-mă să trăiesc în neprihânirea cerută de Tine. Amin.

Lidia Trif

ANUNȚURI:

Luni- ora 18 Ședință de Comitet

Marti - ora 9 - grup de rugăciune
- ora 18 - tineret

Miercuri - ora 18 repeție de cor

Joi - ora 18 Serviciu de închinare

-după program, ședință cu liderii Awana

Vineri - ora 17 - Clubul pentru copii Awana

Duminică - ora 9³⁰ Caticheză - în vederea pregătirii pentru botez.

ora 10, 17 - Biserica

STUDIUL BIBLIC: Romani 6:1-14 - **Ce înseamnă a crede în Cristos?**

Harul și păcatul sunt realități incompatibile - de aceea, a crede în Isus Cristos înseamnă a dezbrăca toate lucrurile pentru care Isus Cristos a murit și a îmbrăca toate lucrurile pentru care El a murit și a îmbrăca toate lucrurile pentru care El trăiește.

Pulsul Bisericii Creștine Baptiste "Biruința"

Anul IX, Nr. 381 din 16 Martie 2008

Adresa: Baia Mare, Str. I. Maniu Nr. 3B, Telefon: 0362.411252

POSTUL PAȘTELUI

Majoritatea religioasă este cuprinsă de febra postului. Însă pseudoascetul modern, nu trebuie să-și facă griji, deoarece oferta de salam, carne, pateu, sarmale, ciocolată și tot ce vrei de...post, este extrem de generoasă. În felul acesta omul nici măcar nu mai știe că postește, iar în plus are sentimentul că și-a făcut datoria și că Dumnezeu ar putea fi mulțumit. Pe nimeni pare să nu mai intereseze faptul că postul a fost redus doar la aspectul legat de alimentație.

Și totuși oare noi n-ar trebui să avem postul Paștelui? Dar mai ales oare cum ar trebui să fie postul acesta? În mod sigur că în primul rând ar trebui să existe o desprindere dinspre poftele și pornirile noastre și o căutare mai intensă a Feței Domnului. Departe de a ne simți chinuți și obligați, ar trebui să-i dăm sufletului nostru ocazia de mai multă bucurie, desfătare și sărbătoare, săturându-l cu prezența lui Dumnezeu. Ar fi cazul să contemplăm mai mult cerul și să fim mai puțin preocupați cu pământul. Ar trebui să ne inventariem jurămintele și promisiunile făcute Domnului, dar neonorate și să ne pocăim înaintea Lui din toată inima. Am putea posti cât mai mult, lepădându-ne de televizor, de internet, de ziare, reviste și alte preocupări efemere. Am putea vorbi mai puțin și ne-am putea gândi mai mult la Jertfa Calvarului. Ne-am putea revizui cu mare atenție relațiile. Poate am fost prea aspri, poate am judecat, probabil am bârfit, i-am privit de sus pe ceilalți sau au fost situații în care am comis nedreptăți. Ar trebui să fie vremea vindecării relațiilor. Să-i căutăm pe cei răniți de noi înșine și să ne cerem iertare.

Este vremea dezlegării lanțurilor răutății, a formalismului și fariseismului. Dacă există patimi păcătoase în viața noastră, acum este cel mai potrivit timp pentru lepădarea lor pentru totdeauna. Caută un om flămând și împarte-ți pâinea cu el, cheamă-l în casa ta și hrănește-l. Îmbracă un orfan și fii

mângâierea unei văduve. Nu-ți întoarce spatele atunci când vezi o nevoie și nu te mai gândi doar la tine. Privește în jur și învață să vezi rostul pentru care Dumnezeu te-a așezat în lumea de aici. Dacă ne-am îndepărtat de Domnul este vremea să-L căutăm iarăși. Să ne reînnoim dedicarea, ascultarea și credința. Să-I facem loc în noi lui Cristos, să fim plini de El și goi de noi înșine. Cu siguranță că atunci Dumnezeu ar privi spre noi cu plăcere și ar spune: „*Iată postul plăcut Mie...*”(Isaia 58:6).

pastor *Daniel Chereji*

"Nu te teme căci EU sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare căci EU sunt Dumnezeul tău; EU te întăresc tot EU îți vin în ajutor. EU te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare" Isaia

Când Dumnezeu a inspirat oamenii care au scris Biblia, a știut câtă nevoie vom avea noi de versete ca Isaia 41:10! Am multe versete și pasaje preferate din Biblie, unul dintre acestea este și cel amintit mai sus. Îmi place să le citesc, pentru că de fiecare dată sunt proaspete, pline de putere și capabile să revigoreze un suflet apăsător. Sunt minunate pentru că nu sunt cuvintele oamenilor, ci ale lui Dumnezeu însuși, iar Cel care ne învață și ne dă putere este Duhul Sfânt.

Uneori ne uităm identitatea, ne lăsăm influențați de greutățile prin

care trecem și nu mai trăim ca prinți și ca prințese, nu ne mai aducem aminte că Tatăl nostru este la cârmă și că ar da popoare pentru noi: **"nu te teme de nimic că eu te izbăvesc, te chem pe nume ești al Meu! Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine și râurile nu te vor îneca, dacă vei merge prin foc nu te va arde și flacăra nu te va aprinde. Căci eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, Sfântul lui Israel, Mântuitorul tău! Eu dau Egiptul ca preț pentru răscumpărarea ta, Etiopia și Saba în locul tău. De aceea, pentru că ai preț în ochii Mei, pentru că ești prețuit și te iubesc, dau oameni pentru tine și popoare pentru viața ta".** Isaia

Cât de minunat Tată avem! El se îngrijește de noi și ne dă, prin prețiosul lui Cuvânt și prin Duhul Sfânt, tot ce avem nevoie ca să ne ridicăm atunci când cădem și să ne continuăm drumul cu bucurie asigurându-ne că suntem în mâna binecuvântată a unui Dumnezeu Atotputernic, iar menirea noastră este să fim biruitori în toate circumstanțele vieții. Încercările care vin în viața noastră, au și rezolvare la Domnul, chiar dacă privirea noastră e limitată, Tatăl nostru ne cunoaște până în cele mai mici detalii, ne știe toate zilele pe care noi le avem de trăit pe acest pământ, deci nu trebuie să ne temem, ci privind totdeauna spre El să mergem înainte.

Dorina Crisan

Cu ajutorul cărții "Cămașa lui Hristos", am făcut o incursiune în timpul când Domnul Isus a fost pe pământ, am avut ocazia să intru în lumea romană, să fac cunoștință cu luxul în care au trăit, dar mai ales cu frământările prin care au trecut personajele care făceau parte din casta patricienilor (aceștia erau în fruntea imperiului). Am aflat câteva lucruri și despre viața simplă a poporului Israel, dar cel mai mult m-a uimit să văd efectul pe care L-a avut Fiul lui Dumnezeu asupra oamenilor. Cu ce putere îi învăța și cu câtă dragoste și compasiune se apropia de bolnavi, de orbi, de toți oamenii și îi vindeca! Se ocupa de sănătatea lor fizică, dar mai ales îi vindeca din punct de vedere spiritual. Oricine intra în contact cu El, nu putea rămâne la fel, nu mai era același. Își dorea să-L cunoască tot mai mult, se convingea din ce în ce mai mult că e Fiul lui Dumnezeu și că izbăvirea a venit peste poporul Israel. Creștinii primeau putere și curaj, singura lor dorință era de a le spune oamenilor despre Lumina Lumii care a venit pe pământ și i-a răscumpărat, despre Împărăția care este veșnică și despre împăcarea cu Creatorul lor. Făceau asta cu multă pasiune și cu prețul vieții, când erau în fața autorităților, le vorbeau și lor cu putere despre Mântuitorul lor și despre minunile pe care le-a făcut pe pământ, iar când erau pedepsiți sau condamnați la

moarte, se simțeau onorați pentru că au privilegiul să moară pentru Domnul lor, Îi urmau exemplul și în suferință. În ciuda persecuțiilor, Dumnezeu scotea oameni destoinici care să învețe poporul, iar numărul creștinilor sporea.

Uitându-mă la curajul, la pasiunea, la setea lor după Dumnezeu și privind-mi viața, m-am văzut așa de neînsemnată, atât de falimentară.

Îmi aduc aminte de multe replici ale creștinilor precizate în acea carte, dar una care m-a marcat este: "Împărăția Lui e în inimile noastre și Domnul Domnilor e viu și trăiește veșnic în sufletele creștinilor!"

Haideți, dragii mei, ca până vom merge în Împărăția Mântuitorului nostru să o păstrăm în inimile noastre și să trăim cu pasiunea și curajul primilor creștini!

În vremurile acelea a fost răsăritul creștinismului, privesc în jur și observ că acum trăim apusul acestuia. Nu e mult și Regele Regilor va veni să ia ce e al Lui de pe acest pământ. Cred că ceea ce putem face noi, copiii Lui, este ca să ne întoarcem la esența creștinismului, și acum când acesta se diluează, noi să trăim demni de numele pe care-L purtăm. Domnul să ne ajute!

Ancuța Rus

Isus, tăria mea!

Copleșită de problemele cotidiene, de luptă continuă pentru existență, alerg la Crucea Domnului